

LETNÝ TÁBOR BIRMOVANCOV A STREDOŠKOLÁKOV
17. – 23.7.2016, KUBRÁ

Kolonizovanie sveta

Ranné modlitby Olmékov

Modlitba na mimoriadny Svätý rok milosrdenstva

Pane Ježišu Kriste,
ty si nás učil, aby sme boli milosrdní ako Nebeský Otec,

a povedal si nám, že kto vidí teba, vidí jeho.

Ukáž nám svoju tvár a budeme spasení.

Tvoj pohľad plný lásky oslobodil Zacheja a Matúša z otroctva peňazí;
cudzoložnicu a Magdalénu od hľadania šťastia iba vo stvorení;

dojal Petra k slzám po zrade

a zaistil raj kajúcemu lotrovi.

Daj, aby každý z nás počúval slová, ktoré si povedal Samaritánke,
ako adresované práve jemu „Keby si poznala Boží dar!“

Ty si viditeľnou tvárou neviditeľného Otca,

Boha, ktorý prejavuje svoju všemohúcnosť

najmä cez odpustenie a milosrdenstvo:

Daj, aby Cirkev bola vo svete viditeľnou tvárou teba, svojho Pána,
vzkrieseného a osláveného.

Prial si si, aby tvoji služobníci boli tiež zaodetí slabosťou,

a mali tak správne spolucítenie s tými, čo sú v nevedomosti a omyle:

daj, aby sa každý, kto za niektorým z nich príde, cítil očakávaný,
milovaný a zahrnutý Božím odpustením.

Zošli svojho Ducha a všetkých nás posväť jeho pomazaním,

aby Jubileum milosrdenstva bolo rokom Pánovej milosti

a aby tvoja Cirkev mohla s novým nadšením

prinášať chudobným dobrú zvesť,

zajatým a utláčaných zvestovať slobodu

a slepým prinavrátiť zrak.

Na príhovor Panny Márie, Matky milosrdenstva, prosíme o to teba,

ktorý žiješ a kraluješ s Otcom a Duchom Svätým na veky vekov.

Amen.

Základné modlitby kresťana

Vyznanie viery

Verím v Boha,
Otca všemohúceho,
Stvoriteľa neba i zeme,
i v Ježiša Krista, nášho Pána,
ktorý sa počal z Ducha Svätého,
narodil sa z Márie Panny,
trpel za vlády Poncia Piláta,
bol ukrižovaný, umrel a bol
pochovaný.

Zostúpil k zosnulým,
tretieho dňa vstal z mŕtvych,
vystúpil na nebesia,
sedí po pravici Boha Otca
všemohúceho,
odtiaľ príde súdiť živých
i mŕtvych.

Verím v Ducha Svätého,
svätú Cirkev katolícku,
spoločenstvo svätých,
v odpustenie hriechov,
vo vzkriesenie tela a v život
večný. Amen.

Otče náš

Otče náš, ktorý si na
nebesiach, posväť sa meno
Tvoje, príd' kráľ'ovstvo
Tvoje, buď' vôľa Tvoja, ako
v nebi, tak i na zemi.
Chlieb náš každodenný, daj
nám dnes a odpusť' nám naše
viny, ako i my odpúšť'ame
svojim vinníkom a neuved' nás
do pokušenia, ale zbav nás od
zlého. Amen.

Zdravas, Mária

Zdravas Mária, milosti plná,
Pán s tebou, požehnaná si medzi
ženami a požehnaný je plod
života Tvojho Ježiš.
Svätá Mária, matka Božia, pros
za nás hriešnych, teraz
i v hodinu smrti našej. Amen.

Sláva Otcu

Sláva Otcu i Synu i Duchu
Svätému, ako bolo na počiatku,
tak nech ej i teraz i vždycky, až
na veky vekov. Amen.

Anjel Boží

Anjel Boží, strážca môj, prosím
Ťa vždy pri mne stoj. Pomocnú
mi ruku daj, vo všetkom mi
pomáhaj, aby som vždy
v každej chvíli, viedol/la život
Bohu milý a tak Tebou
chránený/á bol/a raz v nebi
spasený/á.

Pod tvoju ochranu

Pod tvoju ochranu sa utiekame,
svätá Božia Rodička,
neodvracaj zrak od našich
prosieb, pomôž nám v núdzi a z
každého nebezpečenstva nás
vysloboď, ty Panna slávna
a požehnaná. Amen.

Anjel Pána

Anjel Pána zvestoval Panne
Márii
a ona počala z Ducha Svätého.
Zdravas', Mária...
Hľa služobnica Pána.
*Nech sa mi stane podľa tvojho
slova.*
Zdravas', Mária...
A Slovo sa telom stalo
a prebývalo medzi nami.
Zdravas', Mária...
Oroduj za nás, svätá Božia
Rodička,

*aby sme sa stali hodni
Kristových prisľúbení.*
Modlime sa!
Bože, z anjelovho zvestovania
vieme, že tvoj Syn Ježiš Kristus
sa stal človekom; prosíme ťa,
vlej nám do duše svoju milosť,
aby nás jeho umučenie a križ
priviedli k slávnemu
vzkrieseniu. Skrze Krista, nášho
Pána. Amen.

Ranná modlitba

Začiatok

Klaniam sa ti, môj Bože, a milujem ťa celým srdcom. Ďakujem ti, že si ma stvoril a urobil kresťanom a že si ma túto noc zachoval v zdraví a milosti. Obetujem ti všetky svoje myšlienky, slová a skutky v tomto novom dni. Daj, aby boli na tvoju česť a slávu a mne na spásu. Chráň ma od hriechu a od všetkého zla. Tvoja milosť nech je vždy so mnou a s mojimi drahými. Amen.

Anjel Pána...

Vzývanie Ducha Svätého pred ranným rozjímaním

Príď, Duchu Svätý, naplň srdcia svojich veriacich a zapáľ v nás oheň svojej lásky.

Zošli svojho Ducha a všetko bude stvorené. *A obnovíš tvárnosť zeme.*

Modlíme sa. Večný Bože, ty osvecuješ srdcia veriacich svetlom Ducha Svätého; daj, prosíme, aby sme v tomto Duchu poznávali, čo je správne a vždy sa radovali z jeho útechy a posily. Skrze Krista, nášho Pána. Amen. *(nasleduje prečítanie textu zo sv. Písma a rozjímanie)*

Záver

Pod Tvoju ochranu... (môžeš pridať niektorú z ďalších modlitieb)

Ďalšie modlitby, ktoré môžeš pripojiť k rannej modlitbe

Modlitba Siouxských Indiánov

Veľký Duch, ktorého hlas
počujem vo vetre a ktorého
dych dáva život celému svetu,
vypočuj ma. Predstupujem pred
teba ako jedno z tvojich
mnohých detí.

Pozri sa, som malý a slabý,
potrebujem tvoju silu
a múdrosť. Daj, aby som viedol
krásny život a aby sa moje oči
stále kochali na purpurovo
červenom západe slnka. Nech si
moje ruky vážia veci, ktoré si
stvoril a moje uši nech počujú
tvoj hlas.

Daruj mi múdrosť, aby som
mohol poznávať veci, ktoré si
naučil môj ľud, učenie skryté
v každom lístku a každej skale.

Túžim po sile nie preto, aby
som mal prevahu nad svojimi
bratmi, ale aby som vedel
zdolať aj môjho najväčšieho
nepriateľa – seba samého.

Urob ma vždy ochotným, aby
som s čistými rukami
a úprimnými očami prichádzal
k tebe, aby môj duch, keď raz
môj život vybledne, mohol prísť
ako zapadajúce slnko bez hanby
k tebe.

Modlitba sv. Františka o pokoj

Pane, urob ma nástrojom svojho
pokoja. Daj, aby som vnášal
lásku, kde panuje nenávisť;
odpustenie, kde sa množia
urážky; jednotu, kde vládne
nesvornosť. Daj, aby som
prinášal pravdu tým, čo blúdia;
vieru tým, čo pochybujú; nádej
tým, čo si zúfajú; svetlo tým, čo
tápu vo tmách; radosť tým, čo
smútia.

Pane, daj, aby som sa snažil
skôr potešovať iných, než aby
mňa potešovali; skôr chápať
iných, než aby mňa chápali;
skôr milovať iných, než aby
mňa milovali.

Pretože len keď dávame –
nadobúdame; len keď zabúdame
na seba – nachádzame seba
samých; len keď odpúšťame –
dostáva sa nám odpustenia; len
keď odumierame sebe –
povstávame k večnému životu.
Amen.

Modlitba brata Slnko

Najvyšší, všemohúci, dobrý
Pane,
Tebe patria chvály, sláva i česť
a každé dobrorečenie,
len Tebe patria, Najvyšší;
a nijaký človek nie je hoden
vysloviť Tvoje meno.

Buď pochválený, môj Pane, so
všetkým svojím tvorstvom,
najmä s pánom bratom Slnkom,
ktorý je dňom, a skrze neho
nám dávaš svetlo.
A on je krásny a žiari veľkým
jasom;
o tebe, Najvyšší, je nám
znamením.

Buď pochválený, môj Pane, za
sestru
Lunu a hviezdy;
na nebi si ich utvoril jasné,
vzácné a krásne.

Buď pochválený, môj Pane, za
brata Vietor,
za vzduch i mračná, za jasnú
oblohu i každé počasie,
čím dávaš svojim tvorom
obživu

Buď pochválený, môj Pane, za
sestru Vodu,
ktorá je veľmi užitočná,
pokorná, vzácna a čistá.

Buď pochválený, môj Pane, za
brata Oheň,
ktorý osvetľuje noc.
Aj on je krásny, veselý i silný
a mocný.

Buď pochválený, môj Pane, za
sestru našu
matku Zem,
ktorá nás živí a stará sa o nás
a vydáva rozličné plody
s farebnými kvetmi i trávou.

Buď pochválený, môj Pane,
za tých, čo odpúšťajú pre Tvoju
lásku
a znášajú slabosť a trápenie.
Blahoslavení tí, čo to pokojne
znášajú,
lebo Ty, Najvyšší, ich budeš
korunovať.

Buď pochválený, môj Pane, za
sestru telesnú Smrť,
ktorej žiaden živý človek
nemôže uniknúť.
Beda tým, čo zomierajú
v smrteľných hriechoch;
blažení tí, ktorých nájde
v Tvojej najsvätejšej vôli,
lebo druhá smrť im neublíži.

Chváľte môjho Pána
a dobrorečte mu,
Ďakujte mu a slúžte s veľkou
pokorou!

Rozjímanie nad Božím slovom metódou LEANAPAS

LE – Lektúra = čítanie textu (úryvok zo sv. Písma + komentár)

Vypíšem si slová, vety, ktoré ma zaujali, oslovili.

AN – Analýza = myšlienkový rozbor (podčiarknutých slov + úvahy, modlitby)

Zapisujem si myšlienky, ktoré mi napadnú pri opätovnom čítaní textu. Sú riadením Ducha Svätého. Vnútorne svetlo viery. Je to dar spoznania múdrosti. Božie slovo nás takto oslovuje a preniká.

Pomocné otázky: „Čo mi hovoríš, Pane?“ „Ako to mám chápať?“ „Čo sa ti nepáči?“ „Dobre ti rozumiem?“

AP – Aplikácia = hodnotenie

Myšlienky z analýzy premietam do svojho života. Úprimná sebakritika. Poučenie sa z minulosti.

Pomocné otázky: „Ako som tie veci pochopil?“ „Ako som na tom v tejto veci?“ „Pre včerajší deň je už neskoro. Budúcnosť je našim cieľom.“

AS – Asimilácia = plánovanie, rozhodnutie

Snaha sa pripodobniť Ježišovi. Vybrať si jednu myšlienku a tú vložiť konkrétnym spôsobom do budúcnosti. Asimilácia sa koná v rozhovore s Ježišom. Radím sa s ním, posúdim situáciu, túžim uskutočniť jeho príklad vo svojom živote.

Pomocné otázky: „Ako to budem robiť?“ „Čoho sa budem musieť zrieknuť?“ „Čo tým získam?“ „Pane, čo chceš, aby som urobil?“

Výsledkom má byť konkrétne predsavzatie zhrnuté do jednej vety.

Na záver nasleduje modlitba, ako spontánne poďakovanie za sústredenosť, jeho prítomnosť (aj keď som možno nič necítil, On bol a je stále pri mne).

Rada na záver: Drž sa jednej myšlienky, ktorá ťa oslovila a tú rozvíjaj, lebo „kto naháňa viacero zajacov naraz, nechytí ani jedného.“

Pondelok 18. júl 2016 – Každodennosť, jednoduchosť

Úryvok zo sv. Písma: Mt 6, 5-15 – *O modlitbe + Modlitba Pána*

A keď sa modlíte, nebuďte ako pokrytci, ktorí sa radi postojacky modliavajú v synagógach a na rohoch ulíc, aby ich ľudia videli. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu. Ale keď sa ty ideš modliť, vojdí do svojej izby, zatvor za sebou dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti. Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohania. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. Nenapodobňujte ich; veď váš Otec vie, čo potrebujete, prv, ako by ste ho prosili.

Vy sa budete modliť takto: Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa tvoje meno, príď tvoje kráľovstvo, buď tvoja vôľa, ako v nebi, tak i na zemi. Chlieb náš každodenný daj nám dnes. A odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom. A neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás Zlého. Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, aj váš nebeský Otec vám odpustí. Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vaše hriechy.

Zamyslenie:

Niekedy si možno myslíme, že čím vzletnejšie a vznešenejšie dáme najavo svoj vzťah k Bohu, tým viac sa mu to bude páčiť. Ale úprimne. Prečo to robíme? Naozaj preto, aby sme oslávili Boha, alebo preto, aby si nás iní ľudia všímali? On si nepotrpí na viditeľné prejavy. Naopak, preňho je dôležité čisté a úprimné srdce. Ak to, čo robíme, či už je to modlitba, práca, záujem o druhého alebo čokoľvek iné, nerobíme pre Pána, ale pre seba a svoje vyniknutie, neprináša nám to taký úžitok, ako keď to všetko urobíme v tichosti bez nároku na odmenu, na pochvalu a uznanie. Jednoduchosť, každodenné prijatie svojej úlohy, poslania je viac ako vyhľadávanie niečoho navyše. Náš Otec od nás nechce, aby sme robili veľké veci, ale aby sme tie maličkosti robili s láskou a pokorou. Aby sme boli dôslední a verní v malom. Rovnako ako v modlitbe, tak aj v pomoci druhým, či akejkol'vek práci alebo skutku, nám ponúka ľahkú cestu jednoduchosti.

Tak ako on nám každý deň dáva chlieb, dáva sa nám prebudiť do nového dňa, tak isto aj my mu každý deň môžeme a mali by sme dať to málo čoho sme schopní s tou trochou lásky, ktorej sme schopní. A tak, ako on vo svojom Synovi prijal svoje poslanie, tak aj my môžeme prijímať to naše každý deň s radosťou znova a znova.

Otázky:

Aký je môj postoj ku každodennej modlitbe a zvereným úlohám (študent, syn/dcéra a z toho plynúce povinnosti a zodpovednosti v rodine, animátor/ka,...)?

Netúžim niekedy po uznaní a zabúdam pritom na to, že dôležitejšie je páčiť sa Bohu a nie ľuďom?

Ako by som mohol dnes popracovať na sebe v súvislosti s touto témou?

Poznámky:

Utorok 19. júl 2016 – Spoločenstvo, jednota

Úryvok zo sv. Písma: *Jn 17, 20-26 – Ježiš sa modlí za Cirkev*

Ježiš zdvihol oči k nebu a modlil sa: „Svätý Otče, neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal. A slávu, ktorú si ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako sme my jedno – ja v nich a ty vo mne. Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa. Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred stvorením sveta. Spravodlivý Otče, svet ťa nepozná, ale ja ťa poznám. I oni spoznali, že si ma ty poslal. Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja.”

Zamyslenie:

Tento úryvok je len časťou Ježišovej veľkňazskej modlitby, ktorú sa náš Pán modlil po poslednej večeri, pred tým než bol zajatý v Getsemanskej záhrade. Modlil sa za seba, za apoštolov a napokon aj za nás. Nie je to úžasné? Ježiš, Boží Syn, sa modlí u svojho Otca za nás, obyčajných ľudí. Aká veľká je Božia láska. A azda ešte úžasnejšie na tom je to, že chce s nami vytvárať jednotu. Chce aby sme boli jedno ako je on jedno s Otcom – on v nás a Otec v ňom. Ak Boh, ktorý nás v podstate nepotrebuje, chce s nami tvoriť spoločenstvo, o čo skôr by sme to mali chcieť my, ktorý ho potrebujeme. O čo skôr by sme mali chcieť tvoriť jednotu medzi sebou navzájom. Človek je stvorený pre spoločenstvo s druhými. Nemôžeme žiť bez seba navzájom. A toľkokrát na to zabúdame, odvraciame sa od druhých, nemyslíme na nich, ignorujeme ich potreby. A to isté sa potom dostáva aj nám. Sme stvorený pre spoločenstvo. Ja som stvorený pre spoločenstvo s tými druhými. Aj keď sú mi nepríjemní, nerozumiem si s nimi... Ako naložím s touto skutočnosťou? Budem sa odvracať od nich a tým pádom aj od Krista, ktorý je v každom jednom z nás? Alebo vynaložím tú potrebnú energiu a vykročím na cestu tvorenia spoločenstva s inými a pretvárania sveta k lepšiemu?

Otázky:

Prechovávam v sebe hnev, nesympatiu voči niekomu? Vedel by som s tým niečo urobiť?

Ako konkrétne môžem odpovedať na Božie pozvanie vytvárať spoločenstvo spolu s ním a s inými ľuďmi?

Poznámky:

Streda 20. júl 2016 – Vytrvalosť

Úryvok zo sv. Písma: *Lk 11, 5-13 – Podobienstvo o neodbytnom priateľovi + modlitba s dôverou*

Potom im hovoril: „Nieкто z vás má priateľa. Pôjde k nemu o polnoci a povie mu: »Priateľu, požičaj mi tri chleby, lebo prišiel ku mne priateľ z cesty a nemám mu čo ponúknuť.« A on znútra odpovie: »Neobťažuj ma! Dvere sú už zamknuté a deti sú so mnou v posteli. Nemôžem vstať a dať ti.« Hovorím vám: Aj keď nevstane a nedá mu preto, že mu je priateľom, pre jeho neodbytnosť vstane a dá mu, čo potrebuje. Aj ja vám hovorím: Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria. Ak niekoho z vás ako otca poprosí syn o rybu, vari mu dá namiesto ryby hada? Alebo ak pýta vajce, podá mu škorpióna? Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!“

Zamyslenie:

Predstav si, čo by sa stalo, keby sme v detstve vytrvalo neprosili mamu alebo otca o splnenie svojich základných životných potrieb. Náš život by bol prinajmenšom dosť neplnohodnotný. A teraz si predstav o koľko hodnôt sa môžeme pripraviť ak nie sme podobne vytrvalí aj vo vzťahu k Bohu. Áno, prežijeme. Boh nám dá aj bez našej prosby to, čo potrebujeme pre život. Ale môžeme ho zveľadiť. Vytrvalosťou vo vzťahu k nemu, v modlitbe. Porastíme nielen fyzicky, ale aj vnútorne. A to je nepochybne viac. Možno nedostávame odpovede na naše prosby od Boha hneď. To mnohých vedie k nedôvere voči nemu, ba až k zanevreniu a odvráteniu sa od Boha. No človek zabúda na svoju obmedzenosť. Boh vidí dopredu, do našej budúcnosti. A hoci nám dáva slobodu, predsa vie najlepšie, čo je pre nás dobré a kedy je to pre nás dobré. My ľudia často predstupujeme pred neho s pomyselným papierom plným našich požiadaviek a čakáme len na jeho schválenie, na jeho podpis, že so všetkým súhlasí. Mali by sme však pristupovať s prázdnyim papierom a našim podpisom na konci. Nech Boh píše náš život. On vie najlepšie, čo je pre nás dobré. Koniec koncov, on očakáva od nás naše prosby, žiadosti. No tak ako nás to učil Ježiš a zanechal

nám to v modlitbe Otče náš: nezabúdajme na „bud' vôľa tvoja“. Nech sa stane ta Božia vôľa aj v našich životoch. Vytrvalo prosme, ale ešte vytrvalejšie sa odovzdávajme do jeho otcovských rúk.

Otázky:

Ako je to so mnou? Nárokujem si riadiť svoj život, alebo dávam priestor aj Bohu, lebo on vie čo je pre mňa správne a dobré?

Som ochotný urobiť náročný krok odovzdania sa do Božích rúk a nechať sa ním viesť počas celého svojho života? Čo mi v tom bráni?

Poznámky:

Štvrtok 21. júl 2016 – Mravná sila, obeta

Úryvok zo sv. Písma: Lk 4, 1-13 – Pokúšanie na púšti

Ježiš sa vrátil od Jordánu plný Ducha Svätého. Duch ho vodil štyridsať dní po púšti a diabol ho pokúšal. V tých dňoch nič nejedol. A keď sa skončili, vyhladol. Tu mu diabol povedal: „Ak si Boží Syn, povedz tomuto kameňu, aby sa stal chlebom.“ Ježiš mu odvetil: „Napísané je: »Nielen z chleba žije človek.«“ Potom ho diabol vyzdvihol, v jedinom okamihu mu ukázal všetky kráľovstvá sveta a vravel mu: „Dám ti všetku ich moc a slávu, lebo som ju dostal a dám ju komu chcem. Ak sa mi teda budeš klaňať, všetka bude tvoja.“ Ježiš mu povedal: „Je napísané: »Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.«“ Potom ho zaviedol do Jeruzalema, postavil ho na vrchol chrámu a povedal mu: „Ak si Boží Syn, vrhni sa stadeto dolu, veď je napísané: »Svojim anjelom dá príkaz o tebe, aby ťa chránili,« a »vezmú ťa na ruky, aby si si neuderil nohu o kameň.«“ Ježiš mu odvetil: „Je povedané: »Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.«“ Keď diabol skončil všetko pokúšanie, na čas od neho odišiel.

Zamyslenie:

Vieš si predstaviť, že by si štyridsať dní nejedol/la? Popravde, ja asi nie. A predstav si druhú vec. Si neskutočne vyhladovaný/á po dlhých dňoch bez jedla a máš Ježišovu moc. Môžeš premeniť kamene na chlieb a konečne sa najesť. Kto z nás by to neurobil? A Ježiš predsa odolá tomuto pokušeniu. Vie, že takto by neslúžil ani sebe a už vôbec nie Otcovi. Odolať takémuto pokušeniu si vyžaduje veľkú obetu a aj mravnú silu. Mravnosť. Slovo, ktorého význam mnohí dnes už ani poriadne nepoznajú. Mravný človek vie rozlíšiť dobro od zla. Niekedy sa však zlo skryje za masku dobra a javí sa nám ako dobro. Len s Božou pomocou vieme rozlíšiť, čo je a čo nie je naozaj dobré. A často krát to dobré od nás vyžaduje obetu. Tak ako aj Ježiš musel pri pokúšaní priniesť obetu nie raz a ani nie trikrát. Stálo ho veľa úsilia nepoddať sa lákavým ponukám najesť sa keď bol vyhladovaný, stať sa vládcom celého sveta, či ukázať svoj Božský pôvod skokom z výšky chrámu. Všetko by sa tým vyriešilo, všetci by to videli, všetci by ho počúvali a nasledovali. Tri krát však odolal týmto klamom a diabol od neho

odišiel. Ale iba na čas. On Boží Syn bez hriechu vytrval. Ale nemyslím si, že by to dokázal, keby nebol v úzkom spojení so svojím Otcom. Predsa len bol aj človekom. O čo skôr potrebujeme Božiu pomoc v zápase s diablovými pokušeniami my hriešni ľudia. Bez neho nebudeme schopní dlho vytrvať v odolávaní a prinášaní takejto obety. A aj tak možno padneme. No nezabúdajme na Kristovu obetu na kríži, ktorá nám umožňuje zakaždým vstať.

Otázky:

Ak na mňa príde pokušenie bojujem s ním alebo sa mu ľahko poddávam, lebo sa mi nechce prinášať obetu plynúcu z boja so Zlým?

Prosím v ťažkých chvíľach Boha, Pannu Máriu a iných svätých o pomoc alebo sa spolieham len na vlastné sily?

S čím najviac vo svojom živote zápasím? Čo ma stojí najviac námahy? Som ochotný sa toho vzdať a spolu s Kristom vykročiť už dnes do boja s týmto hriechom, nerest'ou?

Poznámky:

Piatok 22. júl 2016 – Odpustenie

Úryvok zo sv. Písma: *Lk 7, 36-50 – Kajúca a milujúca žena*

Ktorýsi farizej pozval Ježiša, aby s ním jedol. On vošiel do farizejovho domu a sadol si k stolu. V meste bola istá žena, hriešnica. Keď sa dozvedela, že je hosťom vo farizejovom dome, priniesla alabastrovú nádobu s voňavým olejom, s plačom pristúpila zozadu k jeho nohám, začala mu slzami máčať nohy a utierala mu ich svojimi vlasmi, bozkávala mu ich a natierala voňavým olejom. Keď to videl farizej, ktorý ho pozval, povedal si v duchu: „Keby tento bol prorokom, vedel by, kto a aká je to žena, čo sa ho dotýka, že je to hriešnica.“ Ježiš mu vrazil: „Šimon, mám ti niečo povedať.“ On odvetil: „Povedz, Učiteľ!“ „Istý veriteľ mal dvoch dlžníkov. Jeden dlhoval päťsto denárov, druhý päťdesiat. Keďže nemali skadiaľ dlžobu splatiť, odpustil ju obidvom. Ktorý z nich ho bude mať radšej?“ Šimon odpovedal: „Myslím, že ten, ktorému viac odpustil.“ On mu povedal: „Správne usudzuješ.“ Potom sa obrátil k žene a Šimonovi povedal: „Vidíš túto ženu? Vošiel som do tvojho domu, a nedal si mi vodu na nohy. Ale ona slzami zmáčala moje nohy a svojimi vlasmi ich poutierala. Nepobožkal si ma. Ale ona odvtedy, ako som vošiel, neprestala mi nohy bozkávať. Hlavu si mi olejom nepomazal. Ona mi voňavým olejom nohy natrela. Preto ti hovorím: Odpúšťajú sa jej mnohé hriechy, lebo veľmi miluje. Komu sa menej odpúšťa, menej miluje.“ A jej povedal: „Tvoje hriechy sú odpustené.“ Vtedy tí, čo s ním stolovali, začali si hovoriť: „Ktože je to, že aj hriechy odpúšťa?“ On však povedal žene: „Tvoja viera ťa zachránila. Choď v pokoji!“

Zamyslenie:

Nie sme aj my niekedy takíto farizeji? Vidíme hriechy všetkých ostatných okolo a možno ich aj odsudzujeme za to, ale svoje slabosti a nedokonalosti prehliadame, nevidíme ich. Ježiš však nepozera na hriešnicu, ale na milujúcu ženu. Nepozera na nás ako na tých, ktorí padajú, ale ako na tých, ktorých miluje a ktorí sa usilujú o lásku k nemu. Každou úprimnou spoveďou mu túto lásku prejavujeme a on v každej takejto spovedi nám práve pre našu lásku odpúšťa. Kto viac miluje tomu sa viac odpúšťa. A ten kto naozaj zakúša Božie odpustenie,

jeho milosrdenstvo, vie o ľahšie odpúšťať iným. V jednom však máme istotu. Aj napriek našej nedokonalej láske k Bohu, jeho milosrdenstvo je dokonalé. Ak odpúšťa, tak všetko. A k tomu pozýva aj nás. Odpúšťať všetko tým, ktorí nás zraňujú. Ak ma niekto zraní, zraní ma jedným, možno dvomi prehreškami, urážkami voči mne. Keď ja zraňujem Ježiša, zraňujem ho každým svojím hriechom. A koľko ich je? Predsa len by to malo byť pre nás ľahšie. No nie je. Prosme si o milosť vedieť odpúšťať, aby sme aj takto tvorili lepší svet.

Otázky:

Ako je to u mňa s odpúšťaním? Viem odpustiť tomu, kto ma zranil?

Ako pristupujem k tým, o ktorých viem, že nie vždy konajú podľa Božích prikázaní a podľa jeho vôle? Viem sa na nich pozerat' ako na slabých ľudí, ktorí potrebujú moju pomoc, moju modlitbu, alebo ich za to odsudzujem a povyšujem sa nad nich?

Bolo by pre mňa veľmi ťažké naozaj úprimne zo srdca odpustiť tým, ktorí mi ublížili? Ak nie, čo mi v tom bráni?

Poznámky:

Sobota 23. júl 2016 – Sebareflexia

Úryvok zo sv. Písma: Ž 139 – *Boh vidí všetko*

Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko;
ty vieš, či sedím a či stojím.

Už zd'aleka vnímaš moje myšlienky:
či kráčam a či odpočívam, ty ma sleduješ.

A všetky moje cesty sú ti známe.

Hoci ešte slovo nemám ani na jazyku,
ty, Pane, už vieš, čo chcem povedať.

Obklopuješ ma spredu i zozadu
a kladiáš na mňa svoju ruku.

Obdivuhodná pre mňa je tvoja múdrosť;
je taká veľká, že ju nemôžem pochopiť.

Kam môžem ujsť pred tvojím duchom
a kam utiecť pred tvojou tvárou?

Ak vystúpim na nebesia, ty si tam;
ak zostúpim do podsvetia, aj tam si.

I keby som si pripäl krídla zorničky
a ocitol sa na najvzdialenejšom mori,
ešte aj tam ma tvoja ruka povedie
a podchytí ma tvoja pravica.

Keby som si povedal: „Azda ma tma ukryje
a namiesto svetla ma zahalí noc,“
pre teba ani tmy tmavé nebudú
a noc sa rozjasní ako deň.

Tebe je tma ako svetlo.

Ved' ty si stvoril moje útroby,
utkal si ma v živote mojej matky.

Chválím ťa, že si ma utvoril tak zázračne;
všetky tvoje diela sú hodny obdivu
a ja to veľmi dobre viem.

Moje údy neboli utajené pred tebou,
keď som vznikol v skrytosti,
utkávaný v hĺbinách zeme.

Tvoje oči ma videli, keď som ešte nebol stvárnený,
a v tvojej knihe boli zapísané všetky moje dni,
len pomyselné, lebo som ešte ani jeden neprežil.
Bože, aké vzácne sú pre mňa tvoje myšlienky
a ich počet aký je obrovský.
Keby som ich všetky chcel porátať, je ich viac ako zrn piesku;
a keby som prišiel na koniec, ešte stále som pri tebe.

Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce;
skúmaj ma a všímaj si moje cesty.
Pozri, či nejdem bludnou cestou,
a ved' ma po ceste k večnosti.

Zamyslenie:

Boh vidí všetko, dokonale ma pozná, pozná aj moje myšlienky. Táto skutočnosť mnohým naháňa strach, lebo sa cítia neustále špehovaní, sledovaní a predstavujú si Boha ako policajta, ktorí ich za všetko potrestá. Naopak mnohí na túto vec zabúdajú a myslia si, že v ich činoch, myšlienkach ich nikto nevidí. Ani prvý, ani druhý postoj nie je správny. Boh je v prvom rade milujúci Otec, ktorý dohliada a stráži svoje deti. Nie preto, aby nás trestal, upozorňoval, ale preto, lebo mu na nás záleží, ako každému dobrému otcovi na jeho deťoch. Dáva nám život a tak nás aj dokonale pozná. Videl nás od počiatku. Od nášho počatia a odvtedy nespustil nikoho z nás z očí. Lebo mu na nás záleží. A ako na mne záleží mne samému? Môžem povedať, že sa poznám? Že skúmam svoje myšlienky, svoje vnútro, svoje srdce, aby som sa vedel správne rozhodovať? Každý z nás rastie. A nielen fyzicky, ale aj psychicky, duševne, duchovne. Poznať sám seba je jedným z predpokladov pre správne rozhodovanie sa, pre samotný rozvoj mojej osobnosti a rast.

Otázky:

Venujem každý večer chvíľku času spytovaniu svedomia a spoznávaníu svojho konania, rozlišovaniu toho, čo ma viedlo k daným činom, či už dobrým, alebo zlým, aby som sa vedel nabudúce pri podobnej príležitosti správne rozhodovať?

Poznámky: